

MONTSE RODRÍGUEZ, membre de l'Associació Catalana d'amics del Poble Sahrauí de Girona (ACAPS)

“Un camp de refugiats ha de ser temporal i no etern”

En quin moment i per què la societat civil gironina comença a establir contacte i a interessar-se per Farsia?

A Catalunya i a l'Estat espanyol hi havia un moviment solidari cap al poble sahrauí, que ja vivien en camps de refugiats, al sud d'Algèria i es van posar en marxa diferents campanyes. El projecte “Vacaciones en Paz” es va porta a Girona. Això era a principis dels anys 90.

Per què concretament Farsia i no qualsevol altra localitat del Sàhara Occidental?

El principi la mainada que va començar a venir no sabíem exactament de quins camps procedien. Els campaments de refugiats s'organitzen territorialment amb *daires* (pobles) i en *wilayas* (províncies). Les *daires* i *wilayas* dels campaments van prendre el nom dels territoris del Sàhara Occidental ocupat. Com que la majoria de mainada que varen venir a Girona ciutat eren de la *daira* de Farsia, des de l'associació vàrem creure oportú fer l'agermanament amb Farsia.

Com va ser el procés d'agermanament?

L'agermanament es va fer l'any 1997. Nosaltres com a Associació Catalana d'amics del Poble Sahrauí (ACAPS) ja ens havien constituït com a ONG i, a més, la Universitat de Girona ja col·laborava amb uns estudiants sahrauís. Per tant, vam demanar col·laboració tant a l'Ajuntament de Girona com a altres organismes i vàrem creure molt oportú crear un vincle de suport institucional amb el també ajuntament de la *daira* de Farsia.

Què va representar per Farsia aquesta unió?

Primer de tot un suport moral molt important davant la invisibilitat d'aquests conflictes que no són primera notícia i per la indiferència de l'Estat Espanyol. A més, el lloc on estan situats els camps de refugiats sahrauís és un indret que crec que cap de nosaltres podríem dir que és el millor lloc del món. És al mig del desert, en territori algerià, amb unes temperatures extremes, amb falta d'aigua i d'alimentació...

Quin impacte té en l'àmbit del desenvolupament humà aquesta cooperació directa?

L'impacte que va suposar va ser de poder col·laborar amb les necessitats que tenen. I a més amb suport institucional.

Com ha canviat físicament el municipi de Farsia al llarg d'aquests 25 anys d'agermanament?

El canvi físic de la *daira* de Farsia són totes aquelles coses que les associacions i ells mateixos han anat treballant perquè la vida allà sigui més còmoda. Recordem que són camps de refugiats i aquests progressos no són la solució. El poble sahrauí té un conflicte polític i no es pot deixar que sigui etern.

Quins són els principals reptes que segueix vivint la població local de Farsia i què fa necessari seguir treballant des de la cooperació municipal?

Donar futur a les persones joves. Tenen una societat que ha anat creixent amb una joventut sense futur, l'única via que tenen és treballar per al funcionament dels campaments (mestres, metges...). I el repte més important és portar a terme el referèndum d'autodeterminació anunciat per Nacions Unides l'any 1974.

Donat que un agermanament solidari representa una eina de cooperació bidireccional, quina creu que és l'aportació de Farsia a Girona?

L'aportació més important de Farsia cap a Girona és ser conscient que els camps de refugiats no són una solució eterna als conflictes i, per tant, com a societat que som hem d'exigir als nostres polítics que treballin per unes solucions pactades. Una altra aportació molt important és d'actitud: com afronten la seva vida amb les dificultats que tenen.

En un moment en el qual s'està redactant una nova llei de cooperació catalana, creu que els agermanaments solidaris haurien de replantejar-se? De quina manera creu que seria oportú fer-ho?

Segurament s'han de replantejar moltes coses sobre els agermanaments de com es varen fer en el seu moment. Amb el conflicte sahrauí crec que hi ha d'haver una implicació política. No es poden eternitzar situacions com són els camps de refugiats i cada vegada n'hi ha més. Un camp de refugiats ha de ser temporal i no etern. Facilitar la vida no és una solució, tothom ha de poder viure en pau al seu país.

Signatura de l'agermanament amb Farsia amb, de dreta a esquerra, Emilio Muñoz, primer president d'ACAPS Girona, Bona Manuel del Pozo, regidor del PSC i del govern de Girona en aquell moment, i l'alcalde de Farsia. Foto cedida per Wahba Ahmed.